

[Landbrugsministeren.]

ejendomsskatter, men det, der er sket, er sket, og jeg regner med, at det også vil strække sig ud over årene 1964 og 1965.

Jeg tror også, det var det ærede medlem hr. H. C. Toft, der spurgte, hvad jeg betragter som en væsentlig del af indtægten uden for landbruget. Ja, der kan jo altid være tvivl om, hvad dette begreb dækker. Personlig mener jeg, at der må være tale om det, hvis de to tredjedele af en mands indtægt ligger uden for landbruget. Men det er naturligvis et tal, som jeg i høj grad er villig til at forhandle med udvalget om; jeg har ikke på forhånd bundet mig til en bestemt procentsats.

Det samme gælder fordelingen af ejendomstilskuddet, hvor der, som man var inde på her, nok ikke bliver nogen stor nedsettelse. Når man nemlig fratager dem tilskuddet, der har en væsentlig indtægt uden for landbruget, og heller ikke giver det til de nye ejere, der træder til i periodens løb, er det ikke sikkert, at de 80 mill. kr., der er afsat, vil give mindre pr. ejendom end de 93 mill. kr., som fordeles i dag. Men jeg kan sige, at fordelingen vel i det væsentlige skal ske efter de nuværende retningslinjer. Også det kan vi forhandle om i udvalget.

Både det ærede medlem hr. Bækgaard og det ærede medlem hr. Anders Andersen kom med bemærkninger om sluseprisen på de 52 kr. Herom vil jeg gerne fremhæve som min opfattelse, at den ikke gavner landbruget som helhed, men tværtimod, hvis den skal have denne højde, kan blive til skade for det almindelige landbrug, for den del af landbruget, der tager sig af den dyriske produktion og produktionen af de forædlede varer, vi skal konkurrere med på verdensmarkedet, hvor priserne på disse varer ikke er høje. Derfor ønsker jeg ikke, at vi skal gå så højt op med priserne, som det her er foreslået. Jeg har foreslået, hvordan prislaget skal være, og så kan vi jo se, om denne prisfastsættelse ændres under udvalgsbehandlingen, hvad jeg på forhånd ikke ønsker skal ske.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn mente, at jeg havde bebrejdet ham, at man havde talt om de langsigtede foranstaltninger. Det kunne aldrig falde mig ind. Dels er der talefrihed — og det ønsker jeg der fremdeles skal være — dels finder jeg det ganske naturligt, at man nævner de langsigtede foranstaltninger. Det, der måske undrede mig en smule, var, at man, når man ved, at det er de andre spørgsmål, der er til behandling, alligevel i den grad går i detaljer. Men også det skal man selvfølgelig gøre, hvis man har lyst til det.

For at det ikke helt skal glemmes, vil jeg dog minde om, at siden den sidste landbrugsordning — eller var det den næstsidste? — i 1961 er der sket den ændring, at vi har fået større muligheder for fremskaffelse af tillægsjord og for sammenlægning. Loven herom blev vedtaget i tinget med overvældende majoritet, selv om de konservative ikke var med i flertallet, og med enstemmig tilslutning fra den nedsatte landbokommission, bortset fra det ærede medlem hr. H. C. Toft. Det er altså ikke helt uden baggrund, hvad vi har gennemført. Loven er tidsbegrænset til 3 eller 5 år — det kan jeg ikke huske — og den skal altså tages op til revision inden for en bestemt årrække. Til den tid kan vi så se, om forholdene er sådan, at der er nogen grund til at ændre i denne lov.

Til sidst vil jeg sige til det ærede medlem hr. Anders Andersen, at jeg skam ikke har bebrejdet ham, at han talte for hårdt til mig. Dels er det noget, jeg er vant til, dels var det vel noget, jeg kunne vente i denne situation, og dels gjorde det det indtryk på mig, det plejer at gøre, så i og for sig skete der såmænd ikke spor ved det.

Det glædede mig at høre det ærede medlem svare, at han ikke havde udtalt sig, som det var refereret i et, mener jeg, meget agtværdigt blad, en af hans egne partiaviser, en god avis og en stor avis. Jeg kunne egentlig ønske, at det ærede medlem ville læse det referat, jeg nu har givet ham, og derefter over for de mange læsere i Thy